

انرژی خورشیدی در حال تغییر شکل کشورهای در حال توسعه

هم سعی در متقاعد کردن کشاورزان برای اجاره به سرمایه‌گذاران انرژی خورشیدی هستند. با اقدامات این دو کشور در سال گذشته انرژی خورشید بیش از ۲۶ درصد افزایش پیدا کرده است. اما نکته حائز اهمیت کاهش قیمت انرژی خورشیدی است. مطالعات نشان می‌دهد که قیمت هم‌طرزی انرژی خورشیدی که از تقسیم هزینه سیستم انرژی بر مقدار خروجی سیستم در طول عمر آن به دست می‌آید، هر روز به قیمت زغال و گاز بیشتر نزدیک می‌شود.

مزایده‌هایی که در کشورهای در حال توسعه‌ای مانند آفریقای جنوبی، پرو، مکزیک و امارات متحده عربی برای خرید طولانی مدت انرژی خورشیدی انجام می‌شود نیز نوعی محافظه‌کارانه است.

در کشورهای آفتابی هم‌اکنون انرژی خورشیدی پا به پای قیمت انرژی تولیدی از گاز، زغال سنگ و انرژی بادی است. نوامبر سال ۲۰۱۴، دبی یک پروژه ۲۰۰ مگاواتی خورشیدی را برای هر مگاوات کمتر از ۶۰ دلار اعلام کرد این انرژی بسیار رقابتی شد. این مزایده را یک شرکت عربستانی برنده شد که در خاورمیانه و آفریقا بسیار فعال است و با وجود پشتوانه مالی خاندان سلطنتی از زمینه نفت روی به احداث نیروگاه‌های خورشید آورده است. این شرکت در مراکش نیروگاه خورشیدی حرارتی احداث کرده است که با بهره‌برداری از آن تقریباً ۰.۳ درصد از GDP مراکش برای واردات نفت کاهش پیدا می‌کند.

شرکت ایتالیایی Enel Green Power نیز جالب توجه است. در فوریه یک مزایده در پرو با به مدت ۲۰ سال با قیمت ۴۸ دلار برای هر مگاوات ساعت برنده شد و در فاصله یک ماه مکزیک نیز قراردادی مشابه به مدت ۲۰ سال با قیمت زیر ۴۰ دلار برای هر مگاوات ساعت با این شرکت منعقد کرد. بلمبرگ این قرارداد را ارزان‌ترین قرارداد خورشیدی حال حاضر با کمترین یارانه بیان کرد.

متغیر مهم در این قرارداد کاهش ۸۰ درصدی قیمت خورشیدی از سال ۲۰۱۰ تاکنون باتوجه به اعلان آژانس بین‌المللی انرژی است. هرچند خطر تامین نشدن منابع مالی خصوصی این قراردادها را تهدید می‌کند.

نویسنده: محمدرضا شاه محمدی

پنجره ایرانیان: مجله اکونومیست در یکی از شماره‌های اخیر خود به انرژی خورشیدی و افزایش روزافزون آن در کشورهای توسعه یافته و همچنین در حال رشد در کشورهای خاورمیانه به خصوص کشورهای عربی پرداخته است.

به گزارش انرژی‌هاب، در بین کشورهای در حال توسعه انرژی خورشیدی جای خود را باز می‌کند. بر خلاف پنل‌های خورشیدی سقفی که در آلمان بسیار رایج هستند، در کشورهایی که قدرت تابش خورشید بسیار بیشتر از کشورهای شمال اروپاست، پارک‌های انرژی خورشیدی با استفاده از پنل‌های خورشیدی سهم خود را در شبکه ملی برق پیدا می‌کنند. کشورهای دیگر مثل چین با اعطای یارانه به انرژی خورشیدی (اگرچه این کار سال‌های بسیاری است که انجام می‌شود) و در کشورهای دیگر حتی بدون این یارانه دارای قدرت رقابت با انرژی فسیلی هستند.

در سال ۲۰۱۵، چین با پشت سر گذاشتن آلمان به بزرگترین تولید کننده پنل و سلول خورشیدی تبدیل شد و در تلاش است تا با استفاده از این مزیت تولید انبوه و سیاست‌گذاری‌های مناسب بر مشکلات سوخت‌های بسیار آلوده مانند ذغال سنگ فائق آید. اگرچه تاکنون تنها ۳ درصد از برق تولیدی چین از انرژی خورشیدی تامین می‌شود، اما آنها در حال ساخت بزرگترین نیروگاه خورشیدی در صحرای گوبی هستند. تحلیلگران انتظار دارند که چین در نیمه اول این سال بیش از ۱۲ گیگاوات نیروگاه خورشیدی بسازد. این رکورد بیش یک سوم بیشتر از رکورد آمریکاست که در طول یک سال بهره‌برداری کرده است. اگرچه بعضی از کارخانه‌ها به دلیل قیمت کمتر ذغال سنگ و به دلیل مسائل اقتصادی این سال‌ها به ذغال روی آورده‌اند.

هند نیز در تلاش است تا عقب نماند. دولت هند هدف‌گذاری برای افزایش ۲۰۰۰ درصدی ظرفیت انرژی خورشیدی تا سال ۲۰۲۰ تا ۱۰۰ گیگاوات را دارد. اگرچه شاید این برنامه ریزی بیشتر شبیه رویا باشد اما شرکت KPMG که یک شرکت پیمانکار در زمینه انرژی خورشیدی می‌باشد، امیدوار است تا سهم انرژی خورشیدی تا سال ۲۰۲۵ به بیش از ۱۲.۵ درصد کل تولید انرژی برسد که هم‌اکنون زیر یک درصد است. حتی شرکت ملی زغال سنگ هند با امضای ۱ گیگاوات انرژی خورشیدی سعی در کاهش هزینه‌های انرژی استخراج ذغال سنگ دارد. مقامات منطقه خورشیدی پنجاب